23 Νοεμβρίου 2014

Ο άνθρωπος “σπείρεται εν φθορά, εγείρεται εν αφθαρσία”

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη

Ο άνθρωπος “σπείρεται εν φθορά, εγείρεται εν αφθαρσία”

Το μυστήριο του θανάτου, της ταφής, της διατήρησης της προσωπικότητάς μας στον τάφο και της τελικής ανάστασης δεν το περιγράφουν οι Πατέρες με ελληνιστικές εικόνες, αλλά με την εικόνα της σποράς του Απ. Παύλου: «Όπως ο σπόρος που πετιέται στη γη, δε χανόμαστε όταν πεθαίνουμε, αλλά έχοντας φυτευθεί ανασταινόμαστε».
Δεν χανόμαστε στον τάφο, όπως δεν χάνεται το σιτάρι όταν φυτεύεται στη γη. Η διάλυση του ανθρώπου μέσα στη γη είναι, με τη δύναμη του Θεού, κάτι σαν την διάλυση του φυτεμένου σπόρου. Δεν εξαφανίζεται, μεταμορφώνεται. Φυτεύεται μέσα στο σύμπαν η εικόνα του Θεού για να φέρει μαζί της και το σύμπαν στην αφθαρσία. Κάθε μνήμα είναι κι ένα μόσχευμα αφθαρσίας.
Είναι μεγάλη η ιερότητα των κοιμητηρίων.
Οι ορθόδοξοι δεν επιχειρούν να εξηγήσουν το μυστήριο του Άδη. Λέγουν μόνο, «ψυχαί δικαίων εν χειρί Θεού». Αυτό το χέρι του Θεού το ξέρουν ως παντοδύναμο. Δεν χρειάζονται καμία άλλη εξήγηση για την επιβίωση της προσωπικότητας μέσα στον τάφο. Όμως αυτή την επιβίωση την ξέρουν σαν κάτι το πρόσκαιρο και το ελλιπές. Την ονομάζουν «κοίμηση», παρομοιάζοντάς την με τον ύπνο μία κατάσταση αποκομμένη από τον κόσμο και τις αισθήσεις, ώσπου ο άνθρωπος στερημένος από όλα βρίσκεται με τον εαυτό του και με τον θεό- αν βέβαια τον Θεό τον έχει αφήσει να κατοικήσει μέσα του όσο ζούσε. Κι επειδή ο Θεός είναι παντού και ακούει τις προσευχές των ανθρώπων, δια του Θεού ακούνε και οι Άγιοι και ανταποκρίνονται στις προσευχές μας. Η «κοίμηση» δεν είναι η αιώνια ζωή που προσδοκούμε, αλλά μόνο κατάσταση αναμονής της ζωής αυτής, αναμονή αναστάσεως. Ο θάνατος δεν είναι απελευθέρωση αλλά καταστροφή. Σωτηρία είναι η πρώτη και η δεύτερη Ανάσταση. Η Ανάσταση της ελεύθερης βούλησης ανήκει σ’ εκείνους που ελεύθερα ποθούν τη Ζωή. Η Ανάσταση της φύσης όμως, η αφθαρτοποίηση της σάρκας, είναι για όλους, για όλη την κτίση. Είναι προϋπόθεση της αιώνιας Ζωής και Βασιλείας.
«Καινήν γη και καινούς ουρανούς προσδοκώμεν».
Η γενική Ανάσταση είναι καίριο άρθρο της πίστεως μας. Και είναι τόσο σοβαρό το ζήτημα ώστε οι Πατέρες λέγουν ότι όσους δεν έχουν την ορθόδοξη περί ανθρώπου και θανάτου αντίληψη, αλλά την περί ψυχής ειδωλολατρική, να μη τους δεχόμαστε σαν χριστιανούς. « Οι και λέγουσι μη είναι νεκρών Ανάστασιν, αλλ’ άμα το αποθανείν τας ψυχάς αυτών αναλαμβάνεσθαι εις ουρανόν, μη υπολαμβάνετε αυτούς χριστιανούς».

Πηγή: lllazaros.blogspot.gr